

Het volk is geteld en hun taken zijn verdeeld, en dus geeft God de Israëlieten nu orders voor de opmars. Mozes vraagt een familielid met de naam Hobab om gids voor de Israëlieten te zijn en Hobab stemt daar kennelijk mee in. Maar de echte gids is God zelf. Zijn aanwezigheid wordt gemanifesteerd in de beweging van een wolk boven de ark en de tabernakel. Er zal nog een laatste voorbereiding plaatsvinden en dan zal de reis beginnen.

- Num. 10:1-10** OPDRACHT VOOR ZILVEREN TROMPETTEN. Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: "Maak u twee zilveren trompetten; van dicht werk zult gij ze maken; en zij zullen u zijn tot de samenroeping der vergadering, en tot den optocht der legers. Als zij met dezelve blazen zullen, dan zal de gehele vergadering tot u vergaderd worden, aan de deur van de tent der samenkomst. Maar als zij met de éne zullen blazen, dan zullen tot u vergaderd worden de oversten, de hoofden der duizenden van Israël. Als gij met een gebroken geklank blazen zult, dan zullen de legers, die tegen het oosten gelegerd zijn, optrekken. Maar als gij ten tweeden male met een gebroken geklank blazen zult, zullen de legers, die tegen het zuiden legeren, optrekken; met een gebroken geklank zullen zij blazen tot hun optochten. Maar in het verzamelen van de gemeente, zult gij blazen, doch geen gebroken geklank maken. En de zonen van Aäron, de priesters, zullen met die trompetten blazen; en zij zullen ulieden zijn tot een eeuwige inzetting bij uw geslachten. En wanneer gijlieden in uw land ten strijde zult trekken tegen den vijand, die u benauwt, zult gij ook met die trompetten een gebroken klank maken; zo zal uwer gedacht worden voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, en gij zult van uw vijanden verlost worden. Desgelijks ten dage uwer vrolijkheid, en in uw gezette hoogtijden, en in de beginselen uwer maanden, zult gij ook met de trompetten blazen over uw brandofferen, en over uw dankofferen; en zij zullen u ter gedachtenis zijn voor het aangezicht uws Gods; Ik ben de HEERE, uw God!"
- Num. 10:11-16** ISRAELIETEN GAAN OP WEG. En het geschiedde in het tweede jaar, in de tweede maand, op den twintigsten van de maand, dat de wolk verheven werd van boven den tabernakel der getuigenis. En de kinderen Israëls togen op, naar hun tochten, uit de woestijn Sinai; en de wolk bleef in de woestijn Paran. Alzo togen zij vooreerst op, naar den mond des HEEREN, door de hand van Mozes.
Want vooreerst toog op de banier van het leger der kinderen van Juda, naar hun heiren; en over zijn heir was Nahesson, de zoon van Amminádab. En over het heir van den stam der kinderen van Issaschar was Netháneël, den zoon van Zuar. En over het heir van den stam der kinderen van Zebulon was Elíab, de zoon van Helon.
- Num. 10:17-20** TABERNAKEL AFGEBOKEN. Toen werd de tabernakel afgenomen, en de zonen van Gerson, en de zonen van Merári togen op, dragende den tabernakel.
Daarna toog op de banier van het leger van Ruben, naar hun heiren; en over zijn heir was Elízur, de zoon van Sedéür. En over het heir van den stam der kinderen van Simeon was Selúmiël, de zoon van Zurísaddai. En over het heir van den stam der kinderen van Gad was Eljasaf, de zoon van Dehuël.
- Num. 10:21-24** HEILIGE VOORWERPEN GEDRAGEN. Toen togen op de Kohathieten, dragende het heiligdom; en de anderen richtten den tabernakel op, tegen dat dezen kwamen.
Daarna toog op de banier van het leger der kinderen van Efraïm, naar hun heiren; en over zijn heir was Elisáma, de zoon van Ammihud. En over het heir van den stam der kinderen van Manasse was Gamáliël, de zoon van Pedázur. En over het heir van den stam der kinderen van Benjamin was Abídan, de zoon van Gideóni.
- Num. 10:25-28** ACHTERHOEDE IN BEWEGING. Toen toog op de banier van het leger der kinderen van Dan, samensluitende al de legers, naar hun heiren; en over zijn heir was Ahiëzer de zoon van Ammísaddai. En over het heir van den stam der kinderen van Aser was Págiël, de zoon van Ochran. En over het heir van den stam der kinderen van Nafthali was Ahíra, de zoon van Enan. Dit waren de tochten der kinderen Israëls, naar hun heiren, als zij reisden.

- Num. 10:29-32** HOBAB GEVRAAGD GIDS TE ZIJN. Mozes nu zeide tot Hobab, den zoon van Rehuël, den Midianiet, den schoonvader van Mozes: “Wij reizen naar die plaats, van welke de HEERE gezegd heeft: 'Ik zal u die geven'; ga met ons, en wij zullen u weldoen, want de HEERE heeft over Israël het goede gesproken.”
Doch hij zeide tot hem: “Ik zal niet gaan; maar ik zal naar mijn land en naar mijn maagschap gaan.”
En hij zeide: “Verlaat ons toch niet; want dewijl gij weet, dat wij ons legeren in de woestijn, zo zult gij ons tot ogen zijn. En het zal geschieden, als gij met ons zult gaan, en het goede geschieden zal, waarmede de HEERE bij ons weldoen zal, dat wij u ook weldoen zullen.”
- Num. 10:33,34** REIS VAN DRIE DAGEN. Zo togen zij drie dagreizen van den berg des HEEREN; en de ark des verbonds des HEEREN reisde voor hun aangezicht drie dagreizen, om voor hen een rustplaats uit te speuren. En de wolk des HEEREN was des daags over hen, als zij uit het leger verreisden.
- Num. 9:15-23**
Ex. 40:36-38 WOLK ALS GIDS. En op den dag van het oprichten des tabernakels bedekte de wolk den tabernakel, op de tent der getuigenis; en in den avond was over den tabernakel als een gedaante des vuurs, tot aan den morgen. Alzo geschiedde het geduriglijk; de wolk bedekte denzelfden, en des nachts was er een gedaante des vuurs. Maar nadat de wolk opgeheven werd van boven de tent, zo verreisden ook daarna de kinderen Israëls; en in de plaats, waar de wolk bleef, daar legerden zich de kinderen Israëls. Naar den mond des HEEREN, verreisden de kinderen Israëls, en naar des HEEREN mond legerden zij zich; al de dagen, in dewelke de wolk over den tabernakel bleef, legerden zij zich. En als de wolk vele dagen over den tabernakel verbleef, zo namen de kinderen Israëls de wacht des HEEREN waar, en verreisden niet. Als het nu was, dat de wolk weinige dagen op den tabernakel was, naar den mond des HEEREN legerden zij zich, en naar den mond des HEEREN verreisden zij. Maar was het, dat de wolk van den avond tot den morgen daar was, en de wolk in den morgen opgeheven werd, zo verreisden zij; of des daags, of des nachts, als de wolk opgeheven werd, zo verreisden zij. Of als de wolk twee dagen, of een maand, of vele dagen vertoog op den tabernakel, blijvende daarop, zo legerden zich de kinderen Israëls, en verreisden niet; en als zij verheven werd, verreisden zij. Naar den mond des HEEREN legerden zij zich, en naar den mond des HEEREN verreisden zij; zij namen de wacht des HEEREN waar, naar den mond des HEEREN, door de hand van Mozes.
- Num. 10:35,36** ZEGEN VAN DE ARK. Het geschiedde nu in het optrekken van de ark, dat Mozes zeide:

“Sta op, HEERE!
en laat Uw vijanden verstrooid worden,
en Uw haters van Uw aangezicht vlieden!”

En als zij rustte, zeide hij:

“Kom weder, HEERE!
tot de tien duizenden der duizenden van Israël!”

Twijfels en Gemopper

De reis is nog maar net begonnen of het Israëlische volk begint al tegen Mozes te klagen, net zoals dat gebeurde na de bevrijding uit Egypte. De problemen beginnen wanneer zich enkele ongelukkige omstandigheden voordoen, en later wanneer bepaalde mensen van verschillende komaf beginnen te zeuren over de afwezigheid van vlees. Het roerende gebed van Mozes, waarin hij God om hulp vraagt, is wellicht vergelijkbaar met de gebeden van andere geestelijke leiders die emotioneel uitgeput zijn door de verantwoordelijkheden die zij te dragen hebben. God reageert op het gebed van Mozes door de aanstelling van zeventig oudsten te gelasten. De oudsten zullen de bestuurlijke last dragen die tot op dit moment volledig op de schouders van Mozes lag. Deze “raad van zeventig” zal een patroon blijken voor Joodse bestuursvormen in de hierop volgende eeuwen. De Heilige Geest daalt neer op de zeventig mannen als teken van hun gezag en zet hen aan tot profeteren, kennelijk in extatische uitroepen. Deze uitzonderlijke verheerlijking van de oudsten lijkt later niet meer herhaald te worden, wellicht vanwege de jaloezie die wordt opgewekt wanneer twee anderen in een bijzondere manifestatie eveneens dit Goddelijke geschenk ontvangen.

- Num. 11:1-3**
Tabeëra GEMOPPER TE TABEERA. En het geschiedde, als het volk zich was beklagende, dat het kwaad was in de oren des HEEREN; want de HEERE hoorde het, zodat Zijn toorn ontstak, en het vuur des HEEREN onder hen ontbrandde, en verteerde, in het uiterste des legers. Toen riep het volk tot Mozes; en Mozes bad tot den HEERE; en het vuur werd gedempt. Daarom noemde hij den naam dier plaats Thab-éra, omdat het vuur des HEEREN onder hen gebrand had.
- Num. 11:4-6** OM VLEES GEJAMMERD. En het gemene volk, dat in het midden van hen was, werd met lust bevangen; daarom zo weenden ook de kinderen Israëls wederom, en zeiden: “Wie zal ons vlees te eten geven? Wij gedenken aan de vissen, die wij in Egypte om niet aten; aan de komkommers, en aan de pompoenen, en aan het look, en aan de ajuinen, en aan het knoflook. Maar nu is onze ziel dor, er is niet met al, behalve dit Man voor onze ogen!”
- Num. 11:7-10** BESCHRIJVING VAN MANNA. Het Man nu was als korianderzaad, en zijn verf was als de verf van den bedólah. Het volk liep hier en daar, en verzamelde het, en maalde het met molens, of stiet het in mortieren, en zood het in potten, en maakte daarvan koeken; en zijn smaak was als de smaak van de beste vochtigheid der olie. En wanneer de dauw des nachts op het leger nederviel, viel het Man op hetzelfde neder. Toen hoorde Mozes het volk wenen door hun huisgezinnen, een ieder aan de deur zijner hut; en de toorn des HEEREN ontstak zeer; ook was het kwaad in de ogen van Mozes.
- Num. 11:11-15** MOZES BIDT OM HULP. En Mozes zeide tot den HEERE: “Waarom hebt Gij aan Uw knecht kwalijk gedaan, en waarom heb ik geen genade in Uw ogen gevonden, dat Gij den last van dit ganse volk op mij legt? Heb ik dan al dit volk ontvangen? Heb ik het gebaard? Dat Gij tot mij zoudt zeggen: 'Draag het in uw schoot, gelijk als een voedstervader den zuigeling draagt, tot dat land, hetwelk Gij hun vaderen gezworen hebt?' Van waar zou ik het vlees hebben, om al dit volk te geven? Want zij wenen tegen mij, zeggende: 'Geef ons vlees, dat wij eten!' Ik alleen kan al dit volk niet dragen; want het is mij te zwaar! En indien Gij alzo aan mij doet, dood mij toch slechts, indien ik genade in Uw ogen gevonden heb; en laat mij mijn ongeluk niet aanzien!”
- Num. 11:16,17** ZEVENTIG MANNEN MOETEN AANGESTELD WORDEN. En de HEERE zeide tot Mozes: “Verzamel Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israël, dewelke gij weet, dat zij de oudsten des volks en deszelfs ambtlieden zijn; en gij zult hen brengen voor de tent der samenkomst, en zij zullen zich daar bij u stellen. Zo zal Ik afkomen en met u aldaar spreken; en van den Geest, die op u is, zal Ik afzonderen, en op hen leggen; en zij zullen met u den last van dit volk dragen, opdat gij dien alleen niet draagt.
- Num. 11:18-20** VLEES ZAL GEGEVEN WORDEN. En tot het volk zult gij zeggen: 'Heiligt u tegen morgen, en gij zult vlees eten; want gij hebt voor de oren des HEEREN geweend, zeggende: “Wie zal ons vlees te eten geven? Want het ging ons wel in Egypte!” Daarom zal de HEERE u vlees geven, en gij zult eten. Gij zult niet een dag, noch twee dagen eten, noch vijf dagen, noch tien dagen, noch twintig dagen; tot een gehele maand toe, totdat het uit uw neus uitga, en u tot een walging zij; overmits gij den HEERE, Die in het midden van u is, verworpen hebt, en hebt voor Zijn aangezicht geweend, zeggende: “Waarom nu zijn wij uit Egypte getogen?””
- Num. 11:21-23** MOZES BETWIJFELT OF ER GENOEG ZAL ZIJN. En Mozes zeide: “Zeshonderd duizend te voet is dit volk, in welks midden ik ben; en Gij hebt gezegd: 'Ik zal hun vlees geven, en zij zullen een gehele maand eten!' Zullen dan voor hen schapen en runderen geslacht worden, dat voor hen genoeg zij? Zullen al de vissen der zee voor hen verzameld worden, dat voor hen genoeg zij?” Doch de HEERE zeide tot Mozes: “Zou dan des HEEREN hand verkort zijn? Gij zult nu zien, of Mijn woord u wedervaren zal, of niet.”
- Num. 11:24,25** GEEST OP DE ZEVENTIG. En Mozes ging uit, en sprak de woorden des HEEREN tot het volk; en hij verzamelde zeventig mannen uit de oudsten des volks, en stelde hen rondom de tent. Toen kwam de HEERE af in de wolk, en sprak tot hem, en afzonderende van den Geest, die op hem was, legde Hem op de zeventig mannen, die oudsten; en het geschiedde, als de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer.
- Num. 11:26-30** TWEE ANDEREN PROFETEREN. Maar twee mannen waren in het leger overgebleven; des enen naam was Eldad, en des anderen naam Medad; en die Geest rustte op hen (want zij waren onder de aangeschrevenen, hoewel zij tot de tent niet uitgegaan waren), en zij profeteerden in het leger. Toen liep een jongen heen, en boodschapte aan Mozes, en zeide: “Eldad en Medad profeteren in het leger.”

En Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn uitgelezen jongelingen, antwoordde en zeide: "Mijn heer Mozes, verbied hun!"

Doch Mozes zeide tot hem: "Zijt gij voor mij ijverende? Och, of al dat volk des HEEREN profeten waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gawe!" Daarna verzamelde zich Mozes tot het leger, hij en de oudsten van Israël.

Num. 11:31-35 KWARTELS ALS VLEES GEGEVEN. Toen voer een wind uit van den HEERE, en raapte kwakkelen van de zee, en strooide ze bij het leger, omtrent een dagreize herwaarts, en omtrent een dagreize derwaarts, rondom het leger; en zij waren omtrent twee ellen boven de aarde. Toen maakte zich het volk op, dien gehelen dag, en dien gansen nacht, en den gansen anderen dag, en verzamelden de kwakkelen; die het minst had, had tien homers verzameld; en zij spreidden ze voor zich van elkander rondom het leger. Dat vlees was nog tussen hun tanden, eer het gekauwd was, zo ontstak de toorn des HEEREN tegen het volk, en de HEERE sloeg het volk met een zeer grote plaag. Daarom heet men den naam derzelve plaats Kibrôth Thááva; want daar begroeven zij het volk, dat belust was geweest. Van Kibrôth Thááva verreisde het volk naar Hazerôth; en zij bleven in Hazerôth.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.